

20/5 - 1944

"MED TILKJEMPET RO". Nu da Caen og St. Lo er fallt og gjennombruddet i vest i likhet med i øst synes sikret, kan man spørre sig selv hvor lenge den nuværende ledelse vil få det tyske folk til å fortsette den håpløse kamp. Det er mange tegn som tyder på at oppløsningen innen Tyskland nærmer sig. Russernes storslagne offensiv nærmer sig med stormskritt tysk territorium. Dette vil forårsake at en ny strøm av flyktninger i tillegg til de millioner utbombete blir spredd på alle kanter ut over landet og vil fremskynde desorganiseringen av det tyske forsynings- og transportsystem, som allerede er hardt rammet av de allierte bombeflystyrker. Tyskerne vil nu på egen kropp få føle hva Frankrike var utsatt for i 1940, nemlig at militærtransportene blir hindret av civile, som blindt søker å komme unna kampskueplassene. Den økende motstandsbevegelse innen Tyskland volder også ledelsen mange bekymringer. Gestapo oppdager nylig et hjemmemessig våpenlager i Hamburg, og oprullingene av den saken viste at mange personer høyt oppe i ledelsen var implisert. Kampen mellom Himmlers kontraspionasje og en gruppe innen den øverste militærkommando er meget skarp. Chefen for denne opposisjonen er admiral Canaris, som regnes for en av de skarpeste militære hjerner i Tyskland. Feltdmarsjall v. Rundstedts og Generaloberst v. Falkenhausen's tilslutning kan kanskje sees som et utslag av denne konflikt. Den øverste administrasjonen fikk dessuten et fælles slag under det kraftige bombeangrep mot Berlin den 21. juni, da flere av de viktigste nervecentre i det Stortyske Rike ble lagt i grus. Drivstoffangilen, som bestandig har vært prekar, er blitt ytterligere skjærpet ved de anglo-amerikanske målbevisste angrep på Balkans oljekilder og de syntetiske oljeraffinaderier i Tyskland, slik at det nu ganske sikkert går på reservens løs. Og sist men ikke minst har Wu-Wa (Wunder-Waffe)-injeksjonen vist sig å være et tveegget sverd. Anglo-amerikanernes krigsforfall i Nordafrika - og ennå mindre deres bombetokter mot tysk- og tyskbesatt Europa, som daglig nær nye høider - er ikke i minste måte blitt hindret ved de flyvende bomber. Det viser sig også med økende tydelighet at de operative og strategiske reserver Goebbels opererer med, later til å eksistere utslukket og hans fruktbare Bern-Darson en kampfront skal styrkes, skjer det på bakgrunn av en annen. Jo - det er tegn nok på tyskernes fortvilte stilling. På den annen side skal vi ikke glemme at tyskerne intet har å vinne ved å slutte en slutt. Den utbombete industriherre eller arbeider har mistet alt. Så lenge de ennå ikke noe, hadde de faktisk mer interesse av å slutte kampen da de i hvert fall hadde håpet om å redde noe over i et nytt regime. Nu har de intet. Etter ferrige krig hadde tyskerne i hvert fall Wilsons 14 punkter å klamre sig til, nu er vilkåret "unconditional surrender" - betingelsesløs overgivelse, Goebbels dyktige utnyttelse av dette har gitt enhver tysker et bestemt bilde av hva dette vilkåret innebærer: kastrasjon av den mannlige befolkning, avståelse av tysk territorium og oppdeling av resten i småstater o.s.v.. M. a. ord, av friden har tyskerne intet å haape. Russerne har mer lavmalt istemt anglo-amerikanernes gjentatte krav om betingelsesløs overgivelse. Deres politikk har hele tiden vært mer elastisk. Deres anerkjennelse av Badoglio's regjering, deres hjelp til Tito, deres barmhjertige behandling av firmant, og ikke minst deres oprettelse av et råd av tyske generaler i Moskva under ledelse av v. Seydlitz, viser at de kanskje vil gi tyskerne i hvert fall et skinn av selvstyre nær tiden er inne. Neutrale meldinger tyder på at Russland-sympatien er i vekst i Tyskland, og det kan godt hende at russene vil gi den lille innvæmmelse som vil gi det stramt kjørte nazi-apparatet del vesle puff som vil bringe det til å ryke med et brak. Nazi-masjineriet kan lignes som et urverk med som spente fjærer at en eneste liten ordre vil bringe hele maskinen til å stans. Aftenposten bragte i dag et uttrykk, som dekker den nuværende situasjonen på en ypperlig måte: Den skrev at Berlin var på utviklingen "med tilkjempet ro". Vi ønsker kanskje bekent. Det skal ikke noget til før den slippes løs.

Det russiske anrop på Kirkenes 29. juni om målutvinningsbedriften en slem medfart. Knappt en bygning innen bedriftsområdet er hal. Det var elle stor skade på en del hus, men ingen sivile ble drept, bare noen lett sårede

SORG FOR DE FOLK SOM ER PÅ FERIE OGSÅ PÅ RAVISEN!

NYHETENE FRA LONDON ONSDAG DEN 19. JULI 1944 KL. 18,30.

Paa alle tre fronter har de allierte brutt gjennom tyskernes linjer. **VESTFRONTEN.** General Montgomery har revet seg løs fra det trange området ved Caen med sin vrimmel av elver og kanaler. Store britiske og kanadiske tank-styrker har brutt igjennom til slätten sør og sør-øst for Caen. Rommel har kastet sine panserdivisjoner inn i striden, og det raser et stort slag paa åpen mark. De allierte har gått over Orne og kjemper her Caens forstad Vaucelles. Den er halvveis paa allierte hender. Amerikanerne har inntatt St. Lo. Det er ikke flere tyskere igjen i byen, og veien St. Lo/Perriers i nordvestlig retning fra St. Lo er avskåret. Montgomery uttalte: Vi hadde en ytterst god dag i gear. Men understreket især den hittil uante bombing av de tyske linjer og det fullstendige herredømme i luften som hadde hjulpet de allierte til å foreta gjennombruddet. Han opplyste at 50 tyske tanks og kjøretøyer er ødelagt pr. dag siden invasjonen begynte. 50.000 tyske fanger er tatt og 8.000 tyskere begravd av de allierte. Det regnes at like mange tyskere er falt paa den tyske siden av fronten, og at 5 blir saaret for hver som faller. Dermed skulle 156.000 tyskere hittil være sett ut av spillet i Normandie.

ØSTFRONTEN. Russerne har brutt igjennom de tyske forsvarsverker utenfor Lwow (Lemberg) i 50 km. dybde og 200 km. bredde. Det før dermed slaatt en bresje i de tyske saakalte Frins Eugen-stillinger, og igjennom denne strømmar marsjal Konjews styrker inn som en stormflod. Russerne har gått over elva Bug. Store russiske transportfly omgrupperer raskt kanoner og kanonmannskaper. Samtidig med offensiven mot Lwow har russerne gått til angrø mot de ytre forsvarsverker ved Brest Litovsk, og franskatte avdelinger har begynt å legge jernbanen Brest Litovsk/Bitlystock under artilleriild. I Moskva sies det at disse to samtidige angrep mot Lwow og Brest Litovsk er som to spisser paa en knipetang mot selve Mitt-Tyskland. Schlesien nærmer seg alt feresonen, og forbindelsen med Balkan begynner å bli trest.

SØRFRONTEN. Paa vestkysten er Livorno inntatt, Italiens 3. største havneby. Saa snart havnen er satt i stand, blir det en verdifull hjelp for de allierte. Ved østkysten inntok polske tropper i gear havnebyen Ancona. Paa midtavsnittet har 8. arme foretatt et gjennombrudd vest for Arezzo. De allierte har gått over elva Arno i 10 km.s bredde. Amerikanske avdelinger av 5. arme har kryssat veien Pisa/Firenze og avskåret tyskerne sønnenfor. Tyskerne forfølges videre nordover fra Livorno og Ancona. Samtidig med den hittil største luftoffensiv over Normandie er det ogsaa en voldsam kraft i de alliertes luftoffensiv over Tyskland. Over 1200 tunge amerikanske bombefly angrep i dag maal i sydvest-Tyskland: krigsviktige fabrikker i Augsburg (reservedeler for Messer-Schmidt fly), München og Schweinfurt (kulolager-fabrikker) og jernbanestøtter i Koblenz, Saarbrücken og Strasburg. I natt bombet britiske fly anlegg for syntetisk olje i Ruhr. Mosquitoer var over Berlin for 2. gang paa nat. Andre fly fly var over Köln, og ^{gjorde} ut miner. En konvoy er blitt angrepet ved Helgoland. I gear bombet amerikanerne forsøksstasjoner for langtrevkende raketter og flyvende bomber ved Østersjøen, i Pienomünde og Zinnowitz. Fotografier viser god virkning. Over halvparten av de 17 bygningene paa anlegget i Zinnowitz er ødelagt. En del flyvende bomber har igjen vart over Sør-England.

Utenriksminister Eden lykkønsket i Underhuset i dag danskene med deres seier over tyskerne ved hjelp av generalstreiken. Det opplyses at 102 dansker er blitt drept av tyskerne under generalstreiken.

Det har vart et sammenstøt i det tyske hovedkvarter i Athen. Tyskerne kom i en voldsam trette over konferansebordet om den militærpolitikk som burde følges. Det endte med skuddveksling, og 6 tyske offiserer skal være døde av sine saar.

Det meldes at tyskerne trekker tropper ut av Brundelag og Nord-Norge.

Det japanske ministerskifte skyldes først og fremst nederlagene, men ogsaa at sivilbefolkningen har oppdagat at luftforsvaret av Japan ikke er effektivt, og ure over lovnatsmidelforsyningen. Dr. Arne Ordning, som i sin krenikk i dag skildret forholdene i Amerika, uttalte at amerikanerne er sterkt interessert i kriga mot Japan, men at det naa om dagen først og fremst er kriga i Europa som oppter dem.